

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Deutsche Telekom AG

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Intervenienter: Go Yellow GmbH, Telix AG

**Tolkningsfrågor**

1. Ska artikel 25.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) <sup>(1)</sup> tolkas så, att medlemsstaterna får ålägga ett företag, som tilldelar abonnenter telefonnummer, att ställa uppgifter om abonnenter, vilka företaget inte själv har tilldelat telefonnummer, till förfogande som ett led i verksamheten att tillhandahålla allmänt tillgängliga nummerupplysningstjänster och abonnentförteckningar, i den mån som företaget förfogar över dessa uppgifter?
2. För det fall ovanstående fråga ska besvaras jakande:

Ska artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) <sup>(2)</sup> tolkas så, att åläggandet av ovan beskrivna skyldighet i nationell lag är beroende av att den andra leverantören av telefonitjänster respektive dess abonnent samtycker till att uppgifterna lämnas vidare eller i vart fall inte motsätter sig det?

<sup>(1)</sup> EGT L 108, s. 51.

<sup>(2)</sup> EGT L 201, s. 37.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen Sad (Högsta förvaltningsdomstolen) (Bulgarien) den 23 december 2009 — Aurubis Bulgaria mot Nachalnik na Mitnitsa — Sofia**

(Mål C-546/09)

(2010/C 80/16)

Rättegångsspråk: bulgariska

**Hänskjutande domstol**

Varhoven administrativen Sad

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Aurubis Bulgaria AD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa — Sofia (tullmyndigheten i Sofia)

**Tolkningsfrågor**

1. Ska artikel 232.1 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen <sup>(1)</sup> tolkas på så sätt att tullmyndigheten endast kan debitera dröjsmålsränta på beloppet för den extra tullskulden för den tidsperiod som följer på bokföringen, under rättelsen till tullgäldenären och utgången av den frist som tullmyndigheten i enlighet med artikel 222.1 a i förordningen satt för betalning av den extra tullskulden?
2. Ska artikel 214.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i avsaknad av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 <sup>(2)</sup>, tolkas på så sätt att de nationella myndigheterna inte får debitera dröjsmålsränta för perioden mellan den tidpunkt då den ursprungligen tulldeklarationen inges och den tidpunkt då tullskulden bokförs i efterhand?
3. För det fall att det inte finns någon nationell lagstiftning som, vid bokföring i efterhand, uttryckligen föreskriver en höjning av tullskulden eller andra nationella sanktioner som motsvarar den dröjsmålsränta som skulle ha utgått för perioden mellan tidpunkten för tullskuldens uppkomst och tidpunkten för bokföringen i efterhand av skulden, ska då rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 tolkas på så sätt att gemenskapsrätten utgör hinder mot att de nationella domstolarna företar en sådan höjning eller påför sådana sanktioner?

<sup>(1)</sup> (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

<sup>(2)</sup> (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).